

HARLEQUIN®

042
NOVEMBER

Romantika

LIZ FIELDING

Jõulutuhkatriinu king

Liz Fielding
Mistletoe and the Lost Stiletto
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le
Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.
See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Irma Aren
Korrektor Mari Mets

© 2010 by Liz Fielding
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B11233411
ISBN 978-9949-25-146-9

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Eessõna

Kolmapäev, 1. detsember

Preili Lucy Brighti päevakava

9.30 Ilusalong

12.30 Lõuna Marji Hayesiga, ajakirja *Celebrity* toimetajaga

14.30 Fotosessioon *Celebrity*le (koos emaga!)

16.00 Pulmadisainer Serafina March

20.00 Õhtusöök *Ritzis*, külaliste nimekiri lisatud

Lucy Brighti päeviku sissekanne, 1. detsember:

Tabaksin täna õhtupoolikul olla pressikonverentsil, kus avalikustatakse info Lucy B moekaupluseketi kohta, kuid Ruperti õel sekretär ütles, et see on finantslebekülgede, mitte seltskonnaveeru teema. See pani mu paika. Ma ei saa isegi Rupertile kaebama joosta, sest ta lendab alles lõunaks kohale. Ja miks tema pääseb kohtumisest hirmutava Serafina Marchiga? Need on ju ka tema pulmad.

Rumal küsimus. Rupert on „naiste“ asjade jaoks liiga hõivatud. Viimasel kuul on ta rohkem välismaal kui kodus viibinud ja sellise tempoga kõnnin ma veel üksinda altari ette.

*Tänane pidulik õhtusöök, nagu mulle pidevalt meelde tuletatakse, on minu hetk päikese all, ja ilmselt vastab kõikidele muinasjutu kriteeriumitele ka hommikune ilusalongis poputamine, rikkalik lõuna *Celebrity**

toimetajaga ja kohtumine staaride pulmakorraldajaga. Ma olen Lucy Bright. See on minu nimi – Lucy B –, mida võib kevadel näha saja High Streeti kaupluse ukse kohal. Miks ma sellest hoolimata tunnen end kõrvalise tegelasena?

Lucy Bright hõõrus kihlasõrmuse kivi pöidlaga, kuni suur teemant särama hakkas, ja püüdis lahti saada tundest, et tema armulugu Rupert Henshawe'ga ei olegi nii muinasjutuline, kui meediaväljaanded kajastavad. Et sellest tundest üle olla, logis ta Twitterisse, et austajatele teada anda, millest ta ülejäänud päev koosneb.

Hommikust, sõpsid! Torman kohe lokke sirgendama. Juba jälle.

Võin kihla vedada, et kõik jooksevad peitu, kui ma salongi jõuan! #Tubkatriinu

LucyB, kolmapäev, 1. det. 08.22

Nüüd on juuksed sirged. Imetore lõunasöök Irys. Palju kuulsusi. Varsti saan emaga kokku, et fotosessioonile minna. Tulen siia pärast tagasi. #Tubkatriinu

LucyB, kolmapäev, 1. det. 14.16

PS. Sõpsid, ärge unustage, et Rupert esineb täna pressile Lucy B teemal ja seda saab veebis otsepildis jälgida kell 16.00. See kõik on nü põnev. #Tubkatriinu.

LucyB, kolmapäev, 1. det. 14.18

„Kas juba on aeg?“ hüüatas Lucy.

„Me oleme juba natuke hiljaks jäänud, preili.“ Ruperti autojuht hoidis vihmavarju Lucy pea kohal, kui naine fotosessioonilt autosse jooksis.

Natuke oli vähe öeldud. Fotograaf oli väsimatu ja tahtis saada täiuslikku pilti, nüüd oli Lucyl aega vähem kui kakskümmend minutit, et jõuda õigeks ajaks pulmakorraldajaga – vabandust, pulmadisaineriga – kohtuma, arutamaks tähtsa päevaga seotud küsimusi. See oli aktsepteeritav, isegi vajalik, et pruut jääb laulatusle hiljaks, kuid Serafina March välistas sellise vabaduse, kui tegemist oli temaga kokkusaamisega.

„Pole enam aega, et pulmakaust ära tuua, Gordon. Peame kontori juures peatuse tegema.“ Ruperti ülitubli isiklik assistent hoidis koopiat kontoris. Lucy võib seda laenata.

Esimene peatükk

„Valevorst!“

Ainus hääl ruumis oli fotoaparaatide klõbin, kui rahamagnaat Rupert – kutsuge-mind-lihtsalt-Võluvaks-Printsiks – Henshawe' pressikonverentsile tormas sisse tema pruut Lucy – tunnen-end-Tuhkatriinuna – Bright, kes tõmbas sõrmest kihlasõrmuse ja virutas selle mehe poole.

„Petis!“

Kõik objektiivid võtsid fookusesse Henshawe' põsel eretava verepiisa, mille suur teemant endast maha jättis.

Kokkutulnud ajakirjanike jõuk – linna uudistereporterid, rahanduseksperdid, televisiooni uudiste meeskonnad – hoidis kollektiivselt hinge kinni.

Henshawe Corporation oli nad kutsunud ametlikule pressikonverentsile. Uudis oli kõik, mida Henshawe tegi. Hea uudis, kui olid üks tema aktsionäridest. Halb uudis, kui said omal nahal tunda tema korraldatud aktiivate ülesostmist. Vähemalt hiljuti oli nii.

Nüüd seisnes uudis selles, kuidas Henshawe on muutunud. Kuidas pärast oma „Tuhkatriinuga“ kohtumist armastus ta heaks muutis ja ta polnud enam härra Vastik, vaid Võluv Prints.

Igav.

Aga siin oli veel midagi peidus.

„Miks?“ nõudis Lucy kaameraid ja üle pea kõlkuvaid või talle näkku torगतavaid mikrofone eirates. Ek-

raanil vilksatasid naise rohkem kui elusuures pildid, mis näitasid tema enda tellimise järgi tehtud Lucy B moekaupluste originaale. Lucy nägi ainult poodiumil seisvat meest. „Miks sa seda tegid?“

Rumal küsimus. Kõik on ju kirjas selles kaustas, mille ta leidis, kuigi see pidi alatiseks tema eest saladusse jääma. Kõik on must-valgel kirjas.

„Lucy! Kullake...“ Ruperti hääl kõlas petlikult malbena, kui ta enda ees seisva mikrofoni väge ära kasutas ja summutas naise küsimuse, miks tema. „Siia on kokku tulnud hõivatud inimesed, kellel on vaja tähtaegadest kinni pidada. Nad tulid kuulama seda, milliseid plaane ma teen, meie teeme, firma tuleviku nimel,“ rõhutas ta. „Mitte meie tühipaljast näakklemist.“

Mees naeratas õrnalt ja hoolivalt. See oli nii tuttav, nii veenev, isegi praegu võis sellega kergesti ära petta...

„Ma ei tea, mis sind endast välja viis, kuid on näha, et oled väsinud. Las Gordon viib su koju ja me räägime kõigest hiljem, hmm?“

Lucy võitles Ruperti peaaegu hüpnootilise hääle pehme kõla vastu. Oma nõrkuse vastu. Igatsuse vastu, et muinasjutt, mis tema elu üle võttis ja ta kuulsuseks muutis, saaks tõeks.

Tal oli Facebookis Lucy B fännileht, pool miljonit inimest jälgis Twitteris iga tema sõna. Ta oli tänapäeva Tuhkatriinu, kes pühitati kolde juurest paleesse ja sai räbalate asemel selga siidkleidi. Kuid Võluva Prints „pruudiball“ oli olnud ka palee korraldatud masside meelitaja. Kuninglik pulm hoiab rahva õnnelikuna.

See oli just säärane trikk, mis meelitab ligi nutika suhtekorraldajast naise, et endale nime teha.

„Räägime!“ hõikas Lucy vastu, kui keegi abivalmilt talle mikrofoni nina ette torkas, et tema häälel võrdne võim oleks. „Rupert Henshawe, ma ei taha sinuga rääkida! Ma ei taha sind enam kunagi näha!“ Ta hoidis kausta kõrgemal, et mees seda näeks ja teaks, et pole mõtet midagi eitada. „Ma tean, mida sa oled teinud. Ma tean kõike!“

Kui need sõnad tema suust välja paiskusid, tunnetas Lucy, et ruumi atmosfäär muutus. Keegi ei vaadanud enam poodiumi ega Ruperti poole. Lucy varastas mehelt rambivalguse. Naine oli süüa uhkesse hotelli tormanud, pea plahvatamas avastusest, et uus põnev elu, kihlus, kogu kupatus pole muud kui briljantselt täide viidud äriplaan. Nüüd oli tema ise tähelepanu keskpunktis, tehes lõpu petislikule pseudokihlusele, mis oli sama võlts kui „uus, suure südamega“ Rupert.

Rupert Henshawe'l ei olnudki südant.

Kui ruumisolijate tähelepanu Lucyle koondus, taipas naine veidi hilinevalt, et see ei olnud vist kõige parem käik.

Kuudel, mis järgnesid tormakale kihlusele oma miljardärist bossiga, harjus Lucy ajakirjandusega, kuid nüüd oli olukord teistsugune. Siiani toetati teda igal sammul, oli see siis intervjuu isiklikel temadel, tema rollist uue näo ja nimena või Ruperti ümbernimetatud moekaupluseketist.

Kui Lucy pressikonverentsile tormas, ei mõelnud ta midagi, tal oli vaid soov seista silmitsi mehega, kes oli teda nii häbitult ära kasutanud.

Nüüd, kui naine kõikide objektiivide ja silmapaaride tähelepanu keskmes seisis, tundis ta end järsku üksinda,

haavatavana ja tahtis ruttu jalga lasta. Põgeneda valed, kaamerate ja mikrofonide eest. Kaduda. Kui ta hakkas taganema, et Rupertist ja kõikidest ülejäänutest kaugemale tõmbuda, komistas ta kellegi jalale.

Lucy tõstis käe ette, et hoida end kukkumast, ja haaras kellegi kuuereväärast kinni. Kostis pahaendeline riide kärisemise hääl ja naine pöördus instinktiivselt, et vabandust paluda, kui märkas, et taganemistee on kehade müüriaga blokeeritud.

Mees, kelle kuuerevääri külge Lucy klammerdus, krahmas temast kinni ja tõmbas enda poole, ise talle midagi kõrva karjudes, samal ajal kui teised reporterid püüdsid tõugeldes ja rüseledes lähemale saada ning fotograafid hõikasid naise tähelepanu tõmbamiseks.

Lucy unustas kõik vabandused ja tõmbas käe vabaks. Keegi püüdis kausta tema käest ära tõmmata. Naine peksis mehe sellega eemale ja keerutas kandekotti, et endale ruumi teha. Sellega kutsus ta esile välgilampide pimestavate sähvatuste seeria, sest fotograafid tahtsid kogu tegevuse pildile saada.

Veel üks käsi krahmas rüseluses Lucy järele ja sai tema mantlisabast kinni. Nööp lendas eest ja Lucy pidi jälle peaaegu kukkuma, kuid siis märkas ta kaht Ruperti ihukaitsjat, kes küünarnukkidega endale teed rajades ajakirjanikud ja fotograafid kõrvale lükkasid, ning ta tundis äkilist adrenaliinisööstu.

Siiani oli Lucy näinud vaid Rupert Henshawe' hellemat poolt, oli uskunud, et mees on tõepoolest Võluv Prints. Kuid nüüd kandis ta kaasas tõendeid selle kohta, kui julm võib see mees olla oma eesmärkide saavutamisel ega kavatse lasta Lucyl tõenditega lahkuda.

Loomulikult tahavad nad lavastada, nagu päästaksid naise rüselusest, kuid Ruperti avalik süüdistamine kaamerate ees paigutas Lucy nüüd teisele poole piiri.

Ta nägi mehe silmi, tõe malbete sõnade taga, naeratus ja teadis, et Rupert teeb kõik võimaliku, hoidmaks tema suud kinni.

Lucy hakkas uuesti kotiga vehkima, et peksta läbi tiheda kehade müüri tee vabaks, ja tal õnnestuski väikest edu saavutada, kuid siis haaras keegi tal randmest, seejärel sai ta ühe kaamera objektiiviga terava löögi meelekohta ja, pea uimane, vaarus tagasi.

Üle kaose kostis järsku vali karjatus. Lucy tundis, et tema tikk-konts puutus kokku millegi pehme ja järeleandvaga.

Kui mees tema selja taga loominguliselt sajatades eemale astus, ei kavatsenudki Lucy vabandusi hakata otsima. Ta leidis tühemiku ega kahelnud sekunditki. Ta vupsas sellest läbi.

Jõulud.

Aeg raha tegemiseks.

Nathaniel Hart peatus, toetudes läikima hõõrutud roostevabast terasest käsipuule kaubamajas, mille oli asutanud kakssada aastat tagasi üks teine Nathaniel Hart, ja jälgis all keerlevat virvarri. Kulutamine, pillamine, laristamine.

Seda stseeni võis näha suuremate linnade Hastings & Hart kaubamajades üle kogu riigi, kuna raha anti välja väikeste luksuslike esemete eest, mis sobisid lihtsateks ja kantavateks kingitusteks. Lõhnad, ehted, siidsallid – kõik perfektselt esimesele korrusele välja pandud.